

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoCsp/17/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120287224
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6120287224.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členiek senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a JUDr. Táne Rapčanovej, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom P. XX, W. - P. X. P., proti žalovaným: 1/ PhDr. D. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. P., 2/ P. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. P., o zaplatenie 19.447,56 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 18Csp/20/2021-121 z 20. októbra 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalovaným v rade 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobu proti žalovaným 1/ a 2/ (výrok I.), ktorou sa žalobca domáha, aby žalovaným bola uložená povinnosť zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu 19.447,56 eur s príslušenstvom. Žalovaným v rade 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania nepriznal (výrok II.). Na základe vykonaného dokazovania mal okresný súd preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovaným spotrebiteľský úver. Predmetnú zmluvu, práva a povinnosti z nej vyplývajúce, okresný súd posudzoval podľa ustanovení zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase vzniku právneho vzťahu (ďalej len „zák. č. 129/2010 Z. z.“), ktoré sú citované v bodoch 13. až 16. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu a podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách citovaných v bode 17. až 22. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Považoval za preukázané, že právny predchodca žalobcov poskytol žalovaným úver vo výške 25.000,- eur, ktorý riadne a včas nesplácali, preto listom z 13.07.2017 vyhlásil k tomuto dátumu predčasnú splatnosť úveru. Ďalej mal preukázané, že pohľadávka vymáhaná v súdenom spore bola na základe zmluvy o postúpení pohľadávok platne postúpená na žalobcu, čím sa stal aktívne legitimovaným na jej vymáhanie voči žalovaným. Za spornú považoval otázku, či došlo k premlčaniu uplatneného nároku, na ktorú skutočnosť súd v zmysle platnej právnej úpravy § 54a Občianskeho zákonníka je povinný prihliadať. Pri vyhodnotení tejto skutočnosti okresný súd vychádzal zo zistenia, že právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru k 13.07.2017 a k tomuto dátumu sa stal splatným celý dlh. Okresný súd však vychádzajúc z ust. § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka, konštatoval, že citované ustanovenie neviaže začiatok plynutia premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu, ani na prípadný neskorší dátum uvedený veriteľom v listine, ktorou dlh predčasne zosplatnil, ale na dátum zročnosti tej nesplnenej splátky, pre ktorej nespĺnenie sa stal zročným celý dlh. Pripustil, že v prípade spotrebiteľskej zmluvy, keď dodávateľ má podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka povinnosť čakať s využitím práva na

predčasné zosplatnenie ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, zákonodarca de facto skrátil premlčaciu dobu pre takýto prípad o tri mesiace. Premlčacia doba ale nie je fixný inštitút a je právom zákonodarcu stanoviť pre jednotlivé prípady premlčaciu dobu odlišne za predpokladu, že takto ustanovená premlčacia doba je dostatočná na uplatnenie práv, teda takýmto stanovením premlčacej doby nedôjde k znemožneniu, resp. podstatnému sťaženiu možnosti veriteľa uplatňovať svoje práva. Na základe žalobcom predloženého prehľadu splácania úveru žalovanými pre počítanie zosplatnenia úveru považoval za dôvodnú zameškanú splátku za 03/2017, splatnosť ktorej nastala 22.03.2017. Keďže žalobca podal žalobu na Okresný súd Banská Bystrica 24.04.2020, bola podaná po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty, ktorá uplynula dňom 22.03.2020. Okresný súd na základe týchto zistení žalobou uplatnený nárok zamietol z dôvodu, že ho vyhodnotil ako premlčaný. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“) podľa pomeru úspechu strán sporu vo veci. Žalovaným 1/ a 2/ ako úspešnej strane vznikol voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania, po preštudovaní obsahu súdneho spisu okresný súd zistil, že im žiadne trovy nevznikli, preto žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca a žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil a žalobe vyhovel, zároveň mu priznal trovy prvoinštancného ako aj odvolacieho konania. Namietal nesprávne právne posúdenie veci okresným súdom. Uviedol, že ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka neupravuje počiatok plynutia premlčacej doby, ale obmedzuje veriteľa na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre neplnenie splátok až po uplynutí troch mesiacov s omeškaním zaplatenia splátky. Uvedené obmedzenie nemá žiaden vplyv na beh premlčacej doby. Ak by totiž mala začať plynúť premlčacia doba celého dlhu od splatnosti prvej omeškanej splátky ako to ustálil okresný súd, došlo by v rozpore so zákonom k posunutiu začatia plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcich po splatnosti prvej z nich. Podporne poukázal žalobca na uznesenie Krajského súdu Trenčín č. k. 17Co/228/2016-74, ktorý totožné posúdenie začatia plynutia premlčacej doby pre celý zosplatnený úver od splatnosti prvej omeškanej splátky označil za neprípustné, ďalej odkázal na odkázal na zjednocujúce stanovisko Občiansko-právneho kolégia Krajského súdu v Košiciach a na uznesenie Krajského súdu v Košiciach vydaného v konaní č. k. 11Co/153/2019-126.

3. Pokiaľ by sa pri premlčaní vychádzalo z ust. § 101 Občianskeho zákonníka, teda že premlčacia doba plynutie odo dňa, kedy sa mohlo právo vykonať po prvý raz, v spojení s ust. § 103 Občianskeho zákonníka, ak sa žalovaní dostali do omeškania so splátkou zročnou 22.03.2017, na ktorej zaplatenie pod hrozbou zosplatnenia boli vyzvaní v predžalobnej upomienke jeho právnym predchodcom, tento nemohol pristúpiť k zosplatneniu a uplatniť právo v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti skôr ako po troch mesiacoch od danej splátky. Z uvedeného vyplýva, že právo spojené s vyhlásením mimoriadnej splatnosti mohol veriteľ, prvýkrát, teda aj súdne, uplatniť najskôr dňom nasledujúcim po 22.06.2017, kedy uplynuli tri mesiace od omeškania splátky, pre ktorej nezaplatenie bolo pristúpené k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru. Od 23.06.2017 začala plynúť všeobecná premlčacia doba troch rokov a žaloba bola podaná na súd 24.04.2020, teda uplatnený nárok nie je premlčaný.

4. Žalovaní 1/ a 2/ sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

5. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

6. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní primárne obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP) a na zdôraznenie vecnej správnosti považuje za potrebné uviesť nasledovné :

7. Okresný súd podrobne vysvetlil, prečo pri posúdení premlčania uplatneného nároku žalobcu aplikoval ust. § 103 Občianskeho zákonníka, ako aj dôvody, pre ktoré nemohol použiť ust. § 101 Občianskeho zákonníka, v podrobnostiach uviedol aj okolnosti, na základe ktorých dospel k záveru, že pokiaľ dôjde k skráteniu premlčacej doby v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka oproti všeobecnej premlčacej

doby vyplývajúcej z § 101 Občianskeho zákonníka, ide o zákonný inštitút, ktorým zákonodarca upravil premlčaciu dobu pri splatnosti dlhu v splátkach odlišne od všeobecnej premlčacej doby, na čo je oprávnený. K argumentácii žalobcu, že právna konštrukcia, ktorú pri posúdení premlčania uvádzal v podanom odvolaní, je zrejmä aj zo zjednocujúceho stanoviska Občiansko-právneho kolégia Krajského súdu v Košiciach a konkrétnych rozhodnutí odvolacích súdov, na ktoré v odvolaní poukazoval, odvolací súd uvádza, že existuje naopak aj viacero rozhodnutí odvolacích súdov, ktoré zaujali opačný názor (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove z 28.06.2018 sp. zn. 6Co/26/2017, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 27.02.2018 sp. zn. 27Co/9/2018, rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 19.12.2019 sp. zn. 9Co/31/2019, uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8CoCsp/28/2021). Keďže odvolaciemu súdu nie sú známe žiadne rozhodnutia v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít, ktoré by vyslovili opačný názor ako bol vyslovený v rozhodnutí okresného súdu, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje, nevidí dôvod, aby sa od tohto právneho názoru odchýlil. Krajský súd preto rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Ako vecne správny potvrdil aj od meritórneho výroku závislý výrok o trovách konania.

8. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Obdobná procesná situácia ako v konaní pred súdom prvej inštancie nastala aj v odvolacom konaní, v ktorom žalovaným 1/ a 2/ ako úspešným vznikol voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd však nezistil, že by im nejaké trovy odvolacieho konania vznikli, preto žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi nepriznal.

9. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)